

[Simonsen.]

Erling Dinesen anbefaler dette lovforslag, men så vidt jeg husker, var hr. Erling Dinesen arbejdsminister på det tidspunkt og fremsatte ingen forslag om at ændre det, vel netop ud fra den betragtning, at automatikken skal vi holde fast ved. For det, man kan lægge op til her, er jo i virkeligheden, at næste år, når der også har været en stor lønstigning, så kommer man måske i november måned og beder om at få det forhøjet.

Jeg synes, det er meget betænkeligt, og jeg synes nok, at der er grund til at diskutere dette nærmere i arbejdsmarkedsudvalget. Det koster også nogle penge, og når vi bruger blod, sved og tårer i andre udvalg på at finde besparelser, kunne man måske nok en gang imellem sige, at hvis vi tænkte os mere om, når vi gennemførte lovene, så kunne vi måske undgå noget af det arbejde, der ligger bagefter.

Derfor har vi ikke så få betænkeligheder omkring dette forslag, men vi er naturligvis parate til at gå ind i udvalgsbehandlingen af det.

Iversen (CD):

Det foreliggende lovforslag behøver ikke mange kommentarer fra centrum-demokraternes side. Vi anbefaler det til hurtig behandling.

Det er i sig selv både en økonomisk og en psykisk belastning at være arbejdsløs. Det at stå op om morgenen og ikke vide, hvad man skal bruge dagen til, er slet ikke rart. Følelsen af, at der ikke er brug for én, giver dårlige nerver. Tænker man ikke på f. eks. pensionister og mindrebemidlede, hvad med f. eks. folke-, enke- og invalidepensionister? Hvad med manden og konen, der har en benzinstation? Omsætningen i liter er faldet ca. 25 pct., altså er bruttoindtægten faldet med  $\frac{1}{4}$ . Dertil kommer, at han, da benzinen skal betales ved modtagelsen, skal af med det dobbelte af det, han plejer, men bruttofortjenesten er  $\frac{1}{4}$  mindre. Hvis pengeinstitutterne ikke var forstående, var manden gået fallit. Det drejer sig ofte om

ægtepar, der arbejder 10—12 timer hver dag, og skattemæssigt er konens løn maksimalt 12.000 kr., jeg tror nok, det blev fastsat i 1969. Hvad med hende?

Tilbage til pensionisterne. Folkepensionisterne får det ene chok efter det andet. Der kommer en del papirer, de ikke kan forstå, f. eks. om 350 kr. i efterskat. Hun eller han kan ikke undvære pengene. Så vandrer vedkommende fra skattekontor til socialkontor. Der skal skrives til amtet og efter 3 måneder får vedkommende besked om, at beløbet er eftergivet. Meget dygtige skattefolk f. eks. i Vejle kommune river sig i håret over, at de skal bruge deres tid til sådan noget pjat. Det kunne klares noget simplere. Disse meget ansvarsbevidste kommunale folk ville meget hellere bruge deres tid til noget mere effektivt, til effektiv ligning. Deri ligger jo mange aspekter. Men det havde de ikke tid til.

Nogle kalder disse folk for papirnussere. Ja vist. De kommunalt ansatte, jeg kender navnlig i Vejle kommune og til dels i Herning kommune, er temmelig seriøst indstillede. Skulle der måske være en enkelt, der er sur, og det kan vi vel alle sammen blive en gang imellem, hvis vi har fået skældud af konen om morgenen, så kender jeg skatteinspektøren og borgmesteren i Vejle og Herning så godt, at jeg ved, at han nok skal få at vide, at han bare har at være flink over for kunderne. Det er taktisk den indstilling, der langt de fleste steder er til stede.

Men tilbage til pensionisterne og de andre med de små indtægter: mon man ikke skulle se at få disse 30 pct. af skatteyderne ud af systemet? Jeg tror, at finansministeren, der synes at have begge ben på jorden, vil være positiv. Måden at gøre det på vil jeg gerne vende tilbage til ved en senere lejlighed, men impulserne vil komme fra dem, der arbejder med tingene til daglig.

Grete Westergaard (SF):

Vi står her med et lovforslag, der på den mest beskedne måde forsøger at nærme sig en retfærdighedshandling over for de arbej-